

Legea nr. 275/2006

privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

publicată în
M. Of. nr. 627 din 20 iulie 2006

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 83/2010** pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (M. Of. nr. 329 din 19 mai 2010).

Cuprins	Art.
Titlul I. Dispoziții generale	1-6
Titlul II. Executarea pedepsei amenzii	7
Titlul III. Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal	8-10
Titlul IV. Executarea pedepselor privative de libertate	11-80
Capitolul I. Organizarea executării pedepselor privative de libertate	11-17
Capitolul II. Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate	18-28
Capitolul III. Condițiile de detenție	29-37
Capitolul IV. Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate	38-56
Capitolul V. Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate	57-63
Capitolul VI. Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate	64-67
Capitolul VII. Recompense, abateri și sancțiuni disciplinare	68-74
<i>Secțiunea 1. Recompense</i>	68-69
<i>Secțiunea a 2-a. Abateri și sancțiuni disciplinare</i>	70-74 ²
<i>Secțiunea a 3-a. Infrațiuni</i>	74 ¹ -74 ²
Capitolul VIII. Liberarea condiționată	75-77
Capitolul IX. Documentele întocmite de administrația penitenciarului	78-80
Titlul V. Executarea măsurilor preventive privative de libertate	81-84
Titlul VI. Dispoziții tranzitorii și finale	85-86

Dispoziții tranzitorii cuprinse în Legea nr. 83/2010

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 1. Legalitatea executării pedepselor. Executarea pedepselor se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale prezentei legi.

Art. 2. Temeiul executării pedepselor. Pedepsele se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești de condamnare rămase definitive.

Art. 3. Respectarea demnității umane. Pedepsele se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

Art. 4. Interzicerea supunerii la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente. (1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

Art. 5. Interzicerea discriminării în executarea pedepselor. (1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe teme de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

Art. 6. Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și judecătorul delegat la compartimentul de executări penale. (1) Executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea judecătorului delegat.

(2)^[1] Președintele curții de apel desemnează anual, cu acordul scris al acestora, unul sau mai mulți judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, precum și grefieri în vederea exercitării atribuțiilor judiciare ale acestora, pentru fiecare penitenciar aflat în circumscripția teritorială a curții de apel.

(3) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea acestor pedepse și exercită celelalte atribuții stabilite prin prezenta lege.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, desemnat pentru penitenciarul în a cărui circumscripție se află un centru de reținere și arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă, supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea măsurilor preventive privative de libertate și exercită celelalte atribuții stabilite prin prezenta lege.

^[1] Alin. (2) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 83/2010.

(5) Pe durata exercitării atribuțiilor de judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, acesta nu poate desfășura alte activități decât cele stabilite de prezenta lege.

(6) Judecătorul delegat la compartimentul de executări penale din cadrul fiecărei instanțe de executare, desemnat anual de președintele acestei instanțe, supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor neprivative de libertate și exercită celelalte atribuții stabilite prin Codul de procedură penală, regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și prin prezenta lege.

Titlul II. Executarea pedepsei amenzii

Art. 7. Modul de executare a pedepsei amenzii. (1) Executarea pedepsei amenzii în cazul nerespectării termenului de achitare integrală a acesteia sau a unei rate, când plata amenzii a fost eșalonată, se face potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.

(2) Executorii fiscali au obligația să comunice instanței de executare, la data achitării integrale a amenzii, executarea acesteia și să înștiințeze instanța cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

Titlul III. Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal

Art. 8. Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal. (1) Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor prevăzute în Codul penal, care pot fi dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se asigură de judecătorul delegat la compartimentul de executări penale de la instanța de executare, direct sau prin intermediul consilierilor serviciului de probațiune^[1] în circumscripția căruia se află domiciliul, reședința sau locuința persoanei condamnate.

(2) Pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, persoana condamnată poate solicita asistență și consiliere, care se acordă, potrivit legii, de consilierii serviciului de probațiune.

[1] Potrivit art. 79 alin. (1) din Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului de probațiune (M. Of. nr. 407 din 10 mai 2006), „La data intrării în vigoare a prezentei legi denumirea «servicii de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor», cuprinsă în actele normative în vigoare, se înlocuiește cu denumirea «servicii de probațiune»”. În această versiune actualizată a Legii nr. 275/2006, expresia a fost înlocuită, acolo unde a fost cazul.

Art. 9. Sesizarea instanței în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță. În situația nerespectării măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor prevăzute în Codul penal, dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, judecătorul delegat la compartimentul de executări penale, din oficiu sau la propunerea consilierilor serviciului de probațiune, sesizează instanța de executare în vederea revocării suspendării.

Art. 10. Măsurile de supraveghere și obligațiile dispuse față de minor. Dispozițiile art. 8 și 9 se aplică în mod corespunzător în situația măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse față de minor în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau sub control.

Titlul IV. Executarea pedepselor privative de libertate

Capitolul I. Organizarea executării pedepselor privative de libertate

Art. 11. Penitenciarele. (1) Pedepsa detențiunii pe viață și a închisorii se execută în locuri anume destinate, denumite *penitenciare*.

(2) Penitenciarele se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Organizarea și funcționarea penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de Internet a Ministerului Justiției și a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) În cadrul penitenciarelor se pot înființa, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, secții interioare sau exterioare ale penitenciarelor, în raport cu regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, categoriile de persoane condamnate și cerințele speciale de protecție a anumitor categorii de persoane condamnate.

(5) Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește penitenciarul în care persoana condamnată va executa pedeapsa privativă de libertate. La stabilirea penitenciarului se va avea în vedere ca acesta să fie situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu a persoanei condamnate.

Notă. A se vedea și: ✓ H.G. nr. 1849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor (M. Of. nr. 1062 din 16 noiembrie 2004); ✓ Decizia nr. 507/2012 a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților penitenciare (M. Of. nr. 399 din 14 iunie 2012).

Art. 12. Penitenciarele speciale. (1) Pentru anumite categorii de persoane condamnate la pedepse privative de libertate se pot înființa penitenciare speciale, în condițiile art. 11 alin. (2).

(2) Penitenciarele speciale sunt:

- a) penitenciare pentru minori și tineri;
- b) penitenciare pentru femei;
- c) penitenciare-spital.

Art. 13. Secțiile speciale de arestare preventivă. (1) În cadrul penitenciarelor se pot înființa secții speciale de arestare preventivă, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare pot fi deținute numai persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest preventiv în altă cauză, precum și persoanele arestate preventiv aflate în curs de judecată.

Art. 14.^[1] Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. (1) În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, șeful serviciului/biroului pentru aplicarea regimurilor, medicul penitenciarului, șeful serviciului/ biroului educație și șeful serviciului/ biroului asistență psihosocială.

(2) Secretariatul comisiei prevăzute la alin. (1) se asigură de către șeful serviciului/biroului evidență din penitenciarul respectiv.

Art. 15. Administrația Națională a Penitenciarelor. (1) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituția publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției, având ca scop coordonarea și controlul activității unităților care se organizează și funcționează în subordinea sa.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor este asigurată de un director general, numit prin ordin al ministrului justiției.

(4) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor are calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Finanțarea Administrației Naționale a Penitenciarelor se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat și din venituri proprii.

(6) Veniturile obținute prin munca prestată de către persoanele condamnate vor fi folosite pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

Notă. A se vedea și: √ H.G. nr. 1849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor (M. Of. nr. 1062 din 16

[1] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 83/2010.

noiembrie 2004); ✓ Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată (M. Of. nr. 628 din 22 septembrie 2009); ✓ Ordinul ministrului justiției nr. 2003/C/2008 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor (M. Of. nr. 603 din 13 august 2008); ✓ Decizia nr. 543/2012 a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Regulamentului de ordine interioară în Administrația Națională a Penitenciarelor (M. Of. nr. 423 din 26 iunie 2012).

Art. 16. Siguranța penitenciarelor. (1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor, precum și măsurile de pază, supraveghere, escortare, menținerea și restabilirea ordinii și disciplinei în rândul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și a persoanelor arestate preventiv, deținute în centrele de arestare preventivă sau în secțiile speciale din penitenciare.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) Penitenciarele trebuie să dispună de amenajările, dispozitivele, personalul și mijloacele tehnice necesare pentru supravegherea și controlul perimetrelor, al spațiilor interioare și al căilor de acces, precum și de armamentul și muniția necesare.

(4) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul penitenciarelor sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Administrației și Internelor.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, personalul din penitenciare poate folosi mijloacele tehnice din dotare, inclusiv armamentul, în condițiile legii.

Notă. A se vedea și: ✓ Ordinul ministrului justiției nr. 1676/C/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor (M. Of. nr. 523 din 27 iulie 2010); ✓ Ordinul ministrului justiției nr. 2748/C/2010 pentru aprobarea Manualului de proceduri utilizat de negociatori în gestionarea incidentelor critice și a Manualului pentru gestionarea incidentelor (M. Of. nr. 813 din 6 decembrie 2010).

Art. 17. Protecția martorilor care execută pedepse privative de libertate. Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă privativă de libertate sau este arestat preventiv.

Capitolul II. Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 18. Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate. (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate cuprind ansamblul de reguli care stau la baza executării pedepselor privative de libertate.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate trebuie să asigure respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnată.

Art. 19. Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate. (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt:

- a) regimul de maximă siguranță;
- b) regimul închis;
- c) regimul semideschis;
- d) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate se diferențiază în raport cu gradul de limitare a libertății de mișcare a persoanelor condamnate, modul de desfășurare a activităților și condițiile de detenție.

Art. 20. Regimul de maximă siguranță. (1)^[1] Regimul de maximă siguranță se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului.

(1)^[2] Criteriile de stabilire și procedura de evaluare a riscului pe care îl prezintă persoana condamnată pentru siguranța penitenciarului se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță sunt supuse unor măsuri stricte de pază, supraveghere și escortare, sunt cazate, de regulă, individual, prestează muncă și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri mici, în spații anume stabilite în interiorul penitenciarului, sub supraveghere continuă.

^[1] Alin. (1) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 83/2010.

^[2] Alin. (1)¹ al art. 20 a fost introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 83/2010.

Art. 21. Categoriile de persoane cărora nu li se aplică regimul de maximă siguranță. (1) Regimul de maximă siguranță nu se aplică următoarelor persoane condamnate:

a) bărbații care au împlinit vârsta de 60 de ani și femeile care au împlinit vârsta de 55 de ani;

b) femeile însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an;

c) minorii;

d) persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, precum și cele cu afecțiuni locomotorii grave.

(2) Persoanele condamnate prevăzute la alin. (1) lit. a) vor executa pedeapsa privativă de libertate în regim închis. Persoanele condamnate prevăzute la alin. (1) lit. b)-d) vor executa pedeapsa privativă de libertate în regim închis, pe perioada cât durează cauza care a impus neaplicarea regimului de maximă siguranță.

Art. 22. Regimul închis. (1) Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează munca și desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri, în interiorul penitenciarului, sub pază și supraveghere.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.

Art. 23. Regimul semideschis. (1) Regimul semideschis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, prestează munca și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sub supraveghere, în grupuri, în spații din interiorul penitenciarului care rămân deschise în timpul zilei.

(4)^[1] Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semi-deschis pot presta muncă și desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, în afara penitenciarului, sub supraveghere.

Art. 24. Regimul deschis. (1) Regimul deschis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de cel mult un an.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, pot presta munca și pot desfășura activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în afara penitenciarului, fără supraveghere.

Art. 25. Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. (1)^[2] Regimul de executare a pedepsei privative de libertate se stabilește la primirea persoanei condamnate în primul penitenciar în care aceasta urmează să execute pedeapsa, de către comisia prevăzută la art. 14.

(2) Împotriva modului de stabilire a regimului de executare persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de regimul de executare a pedepsei stabilit.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și pronunță, prin încheiere motivată, una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune modificarea regimului de executare stabilit de comisia prevăzută la art. 14;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(5) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(6) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. Contestația nu este suspensivă de executare.

(7) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. (2)-(5) din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

[1] Alin. (4) al art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 83/2010.

[2] Alin. (1) și (4)-(6) ale art. 25 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 83/2010.

(8) Hotărârea judecătoreii este definitivă.

Art. 26. Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. (1)^[1] Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, la cererea persoanei condamnate sau la sesizarea comisiei prevăzute la art. 14. Comisia prevăzută la art. 14 are obligația ca, după executarea a 8 ani în cazul pedepselor cu detențiunea pe viață și a unei părți din durata pedepsei cu închisoarea, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială, întocmind un raport care se aduce la cunoștința persoanei condamnate, sub semnătură. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, sesizează judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care comisia apreciază că nu se impune schimbarea regimului de executare, stabilește termenul de reanalizare, care nu poate fi mai mare de un an.

(1')^[2] Persoana condamnată are posibilitatea de a formula cererea de schimbare a regimului de executare după executarea fracțiunii de pedeapsă prevăzute la alin. (1).

(2) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana condamnată a avut o bună conduită și a făcut eforturi serioase pentru reintegrare socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, precum și în cadrul muncii prestate.

(3) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, și dacă, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.

(4) Împrejurările prevăzute la alin. (2) și (3) sunt constatate de comisia prevăzută la art. 14 printr-un raport care se anexează la cererea persoanei condamnate ori la sesizarea comisiei.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate dispune prin încheiere motivată, cu privire la schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, numai după ascultarea persoanei condamnate, la locul de deținere, în termen de 15 zile de la primirea cererii sau sesizării.

[1] Alin. (1), (4), (7) și (8) ale art. 26 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 83/2010.

[2] Alin. (1') al art. 26 a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 83/2010.

(5)^[1] Încheierea prin care se dispune menținerea sau schimbarea regimului de executare a pedepsei cuprinde și termenul de la împlinirea căruia comisia prevăzută la art. 14 va reanaliza situația persoanei condamnate, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

(6) Când judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, prin încheierea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

(7) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(8) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. Contestația nu este suspensivă de executare.

(9) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. (2)-(5) din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(10) Hotărârea judecătorei este definitivă.

Art. 27. Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. (1)^[2] Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se stabilește de comisia prevăzută la art. 14, în funcție de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.

(2) Persoana condamnată este inclusă, ținând seama de criteriile prevăzute în alin. (1), în programe care urmăresc în principal:

a) desfășurarea de activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială;

b) instruirea școlară;

c) formarea profesională.

(3) Programele prevăzute în alin. (2) sunt realizate de serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probațiune, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(4) Pentru fiecare persoană condamnată se întocmește un plan de evaluare și intervenție educativă de către serviciul de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarului.

Art. 28. Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în cazul minorilor și tinerilor. (1) Minorii și tinerii aflați

[1] Alin. (5)¹ al art. 26 a fost introdus prin art. I pct. 9 din Legea nr. 83/2010.

[2] Alin. (1) al art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 83/2010.

În executarea unei pedepse privative de libertate sunt incluși, pe durata executării pedepsei, în programe speciale de consiliere și asistență, în funcție de vârsta și de personalitatea fiecăruia. În sensul prezentei legi, se consideră *tineri* persoanele condamnate care nu au împlinit vârsta de 21 de ani.

(2) Programele speciale prevăzute în alin. (1) sunt realizate de serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probațiune, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(3) Dispozițiile art. 39 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor condamnate prevăzute în alin. (1).

Capitolul III. Condițiile de detenție

Art. 29. Primirea persoanelor condamnate. (1) Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate se face pe baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, după ce li se stabilește identitatea.

(2) Persoanele condamnate sunt primite cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate.

(3) Primirea persoanelor condamnate se face în spații special amenajate, femeile fiind separate de bărbați, iar minorii fiind separați de majori.

(4) Imediat după primirea persoanei condamnate, administrația penitenciarului are obligația să comunice persoanei desemnate de persoana condamnată locul unde aceasta este deținută.

(5) Comunicarea prevăzută în alin. (4) se face în scris sau telefonic, iar efectuarea acesteia se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 30.^[1] Abrogat.

Art. 31. Transferarea persoanelor condamnate. (1) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la propunerea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau la cererea persoanei condamnate, cu avizul comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, dacă este necesară activității unui organ judiciar, se dispune, la solicitarea organului judiciar, de directorul penitenciarului, iar în cazul persoanelor condamnate solicitate de mai multe organe judiciare în aceeași perioadă de timp,

[1] Art. 30 a fost abrogat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 83/2010.

transferarea temporară se dispune de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Dispozițiile art. 29 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) Este interzisă transferarea în penitenciare, pentru o perioadă mai mare de 5 zile, a minorilor care execută măsura educativă a internării într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ.

(5) De asemenea, este interzisă transferarea pentru o perioadă mai mare de 5 zile a minorilor condamnați la pedepse privative de libertate, în alte penitenciare decât cele pentru minori și tineri.

(6)^[1] *Abrogat.*

Art. 32. Modul de executare a pedepselor privative de libertate de către femei și minori. (1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații bărbați.

(2) Minorii și tinerii condamnați la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații majori sau în locuri de deținere speciale.

Art. 33. Cazarea persoanelor condamnate. (1) Persoanele condamnate sunt cazate individual sau în comun.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate trebuie să dispună de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător.

(3) Fiecărei persoane condamnate i se pune la dispoziție un pat.

(4) Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 433/C/2010 pentru aprobarea Normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate (M. Of. nr. 103 din 15 februarie 2010).

Art. 34. Ținuta persoanelor condamnate. (1) Persoanele condamnate poartă ținută civilă, indiferent de regimul de executare a pedepselor privative de libertate.

(2)^[2] În cazul în care persoanele condamnate nu dispun de ținută civilă personală și nici de mijloace financiare suficiente, ținuta civilă se asigură gratuit de către administrația penitenciarului.

Art. 35. Alimentația persoanelor condamnate. (1) Administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate și personalul necesar pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației.

(2) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, după consultarea unor specialiști în nutriție.

^[1] Alin. (6) al art. 31 a fost abrogat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 83/2010.

^[2] Alin. (2) al art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 83/2010.

Art. 36. Refuzul de hrană. (1) În situația în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, la sesizarea directorului penitenciarului, are obligația să audieze de îndată persoana condamnată și să îi solicite o declarație scrisă pentru a cunoaște motivele care au determinat luarea acestei hotărâri. Dacă persoana condamnată refuză să dea declarație, se consemnează aceasta într-un proces-verbal întocmit de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(2) După audierea persoanei condamnate, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate dispune măsurile legale care se impun sau face propuneri în acest sens directorului penitenciarului.

(3) Directorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată care refuză să primească hrana să fie transferată în infirmeria penitenciarului, unde este ținută sub supravegherea atentă a personalului medical care asigură persoanei condamnate asistența medicală corespunzătoare astfel încât viața acesteia să nu fie pusă în pericol.

(4) Leșirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă și semnată de persoana condamnată, dată în prezența judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

Art. 37. Imobilizarea persoanelor condamnate. (1) Persoanele condamnate pot fi temporar imobilizate, cu mijloacele din dotare, pentru a preveni un pericol real și concret în următoarele cazuri:

a) pentru a împiedica evadarea sau actele violente ale deținuților;

b) pentru a întrerupe acțiunile de vătămare corporală a altei persoane sau a sa ori de distrugere a unor bunuri.

(2) Este interzisă imobilizarea cu lanțuri a persoanelor condamnate, iar imobilizarea cu cătușe, cămăși de forță sau alte forme de imobilizare a corpului este permisă doar în situații excepționale.

(3) Folosirea mijloacelor de constrângere trebuie să fie proporțională cu starea de pericol, să se aplice numai pe perioada necesară și doar atunci când nu există o altă modalitate de înlăturare a pericolului și să nu aibă niciodată caracterul unei sancțiuni.

(4) Utilizarea mijloacelor de constrângere trebuie autorizată în prealabil de către directorul penitenciarului, cu excepția cazurilor în care urgența nu permite acest lucru, situație care va fi de îndată adusă la cunoștință directorului.

(5) Utilizarea și încetarea utilizării oricărui mijloc de constrângere se comunică de îndată judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, cu arătarea detaliată a faptelor care le-au determinat.

Capitolul IV. Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

Art. 38. Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate. (1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercițarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6)^[1] Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. (2)-(5) din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătoriei este definitivă.

Art. 39. Asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate. (1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(2) Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului pot vizita penitenciarele

[1] Alin. (6)-(7) ale art. 38 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 14 din Legea nr. 83/2010.

și pot lua contact cu persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, cu acordul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor neguvernamentale prevăzute în alin. (2) și persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se desfășoară în condiții de confidențialitate, sub supraveghere vizuală.

Art. 40. Libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase. (1) Libertatea conștiinței și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu pot fi îngrădite.

(2) Persoanele condamnate pot participa, pe baza liberului consimțământ, la servicii sau întruniri religioase organizate în penitenciare și pot procura și deține publicații cu caracter religios, precum și obiecte de cult.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 610/C/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind asistența religioasă în locurile de detenție (M. Of. nr. 326 din 11 aprilie 2006).

Art. 41. Dreptul la informație. (1) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate de a avea acces la informațiile de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Accesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informațiile de interes public se realizează în condițiile legii.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informații de interes public se realizează și prin publicații, emisiuni radiofonice și televizate sau prin orice alte mijloace autorizate de către administrația penitenciarului.

Art. 42. Dreptul la consultarea documentelor de interes personal.

(1)^[1] Persoana condamnată sau oricare altă persoană, cu acordul persoanei condamnate, are acces la dosarul individual și poate obține, la cerere, într-un număr de exemplare justificat, fotocopiile din acesta.

(1)^[2] Cheltuielile ocazionate de fotocopierea documentelor sunt suportate de persoanele prevăzute la alin. (1).

(2) Dacă persoanele private de libertate nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile prevăzute la alin. (1)^[1] sunt suportate de către administrația locului de deținere. Sunt considerate *persoane fără mijloace*

[1] Alin. (1) al art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 83/2010.

[2] Alin. (1)^[1] și (1)^[2] ale art. 42 au fost introduse prin art. I pct. 16 din Legea nr. 83/2010.